

Objectiu Montilla

No és casual que el primer secretari del PSC i ministre d'Indústria espanyol, José Montilla, sigui al centre d'una tempesta política a Madrid. És una peça important del govern de Zapatero: el nexa amb el tripartit català, un element clau en les negociacions de l'Estatut i un personatge bàsic de l'articulació actual entre el PSC i el PSOE. A més, és el ministre que ha d'arbitrar l'opa de Gas Natural a Endesa.

Dues informacions publicades l'estiu passat i refoses ara han servit de punt de suport per a una campanya destinada a fer caure el ministre d'Indústria espanyol, José Montilla. Les informacions recautxutades es basen en la publicació del deute acumulat del PSC des del 1994 –més de 14 milions d'euros, segons un informe públic del Tribunal de Comptes– i en el fet que els socialistes catalans van renegociar aquest deute amb La Caixa. Amb aquesta renegociació, l'entitat financera condonava als socialistes catalans 6,5 milions d'euros. Aquestes xi-

fres han servit al diari *El Mundo* per iniciar la línia de treball encaminada a qüestionar el ministre. I els adversaris polítics i econòmics del ministre i primer secretari dels socialistes catalans han trobat una línia per atacar una peça clau del govern de José Luis Rodríguez Zapatero. El Partit Popular ha obert un nou front per atiar l'estratègia de la crispació, en aquest cas també en un sector estratègic de l'economia, com ho és l'energètic.

En les informacions de la condonació del deute que el PSC va negociar amb La Caixa, els populars hi han vist la mà

fosca que explicaria el suport del ministre a l'opa de Gas Natural a Endesa, perquè l'entitat financera catalana és l'accionista de referència de l'empresa gasista. El perdó d'aquest deute, segons els populars, inhabilita José Montilla per prendre part en l'arbitratge ministerial d'aquesta operació financera. Per això demanen la dimissió del primer secretari dels socialistes catalans.

Mentre no arribi el desenllaç de l'opa, els populars continuaran rosegant l'os sense contemplacions. De fet, això és el que espera el mateix PSC, segons fonts de la formació socialista, que

veuen la campanya contra el ministre Montilla com una estratègia més de desgast a l'executiu de José Luis Rodríguez Zapatero.

Una tria no gens a l'atzar. Des que es va anunciar el llançament de l'opa de Gas Natural a Endesa, el PP i el món financer construït durant el mandat d'Aznar –a través de les adjudicacions amistoses de les empreses públiques privatitzades– es van aixecar en revolta contra l'operació financera.

Però, l'assetjament a Montilla, no solament intenta posar pals a les rodes a l'expansió de la companyia gasista catalana, sinó que, a més, vol atacar un personatge clau en l'equilibri polític de l'actual Govern espanyol. El pes polític de José Montilla no se circumscriu solament al seu ministeri, el d'Indústria, sinó que va més enllà. D'una banda, és un dels polítics bàsics en les relacions entre l'executiu espanyol i el català. És també un dels ponts principals en la interlocució de l'executiu de Zapatero amb un dels principals aliats parlamentaris al Congrés de Diputats, ERC. Montilla també té un paper important en el procés de negociació de l'Estatut a Madrid i, finalment, és el nexa més important en l'articulació actual entre el PSOE i el PSC. Atès aquest pes polític, és lògic pensar que la duresa de la campanya que ha posat en marxa el PP i els seus aparells mediàtics i financers afins no és casual. Però també és difícil imaginar que, precisament per aquest mateix pes polític, José Luis Rodríguez Zapatero pugui plantejar-se, en el context actual, qualsevol cessió a aquestes pressions dels populars.

La incògnita del desgast. Tot i el suport sense fissures de l'executiu al ministre d'Indústria, el PSOE observa amb preocupació el desgast del nivell de popularitat del Govern espanyol, tal com detecten les darreres enquestes. La negociació de l'Estatut de Catalunya, especialment, i altres fronts d'oposició radical liderats pel PP –la reforma educativa, l'opa a Endesa, etc.– han desgastat la imatge del Govern espanyol actual. Per això, el PSOE vol resoldre el principal escull polític de l'executiu de Zapatero, la reforma estatutària catalana. Per això, també, no vol que el procés de negociació s'allargui. D'a-

El PP té d'aliats un important sector financer engreixat pels processos de privatització d'empreses públiques, durant el mandat de José María Aznar

El governador del Banc d'Espanya, Jaime Caruana, nomenat quan el PP ocupava el Govern espanyol, s'ha afegit al setge contra el ministre d'Indústria, José Montilla.

questa manera, totes les formacions polítiques implicades en les negociacions donen per fet que en les properes setmanes ja es podrà saber si l'acord per al nou text estatutari és possible o no. Si l'Estatut arriba a bon port, el context polític que se'n derivi no modificarà el paper de José Montilla a Madrid. Sí que canviarà la situació si el projecte català fracassa, perquè òbviament canviarà també el context polític espanyol.

Els aliats del PP. A més del rotatiu madrileny dirigit per Pedro J. Ramírez, el Partit Popular compta, en el seu setge al ministre, amb el suport dels mitjans de comunicació habituals, ara molt més afins que mai. Destaca, com no podia ser d'altra manera, el paper de l'emissora episcopal, COPE, on el director del programa *La Manana*, Federico Jiménez Losantos, ha arribat a dir "*Montilla, voy a por ti*".

Però la caverna mediàtica no ha estat l'única aliada dels populars en el setge a Montilla. No és estrany que Manuel Pizarro, president d'Endesa, s'hagi defensat amb unghes i dents de l'opa d'Endesa. Aquest directiu forma part

de la classe financera que es va engreixar gràcies als processos de privatització decidits pels governs d'Aznar. Aquesta nova classe financera sovint mantenia relacions d'amistat íntima amb membres de la cúpula dels populars. En el cas de Manuel Pizarro, per exemple, el secretari d'organització del PSC, José Zaragoza, ha recordat que va coincidir com a soci en una societat inversora, Alianza de Inversiones, durant els anys noranta, amb els que després serien alts dirigents del Partit Popular.

La setmana passada, al setge s'hi va afegir el governador del Banc d'Espanya, Jaime Caruana. El màxim mandatari del banc, nomenat durant el mandat d'Aznar, ha ordenat obrir un expedient d'informació sobre els procediments en la renegociació del deute del PSC amb La Caixa. Caruana també carregava la mateixa setmana contra els pressupostos de l'executiu de Zapatero, pel "risc de desbordament" de la despesa. Als populars no els falten aliats de pes.

Enric Rimbau